

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

- 153 Οί ἔρωτες μὲ σφάζουσιν καὶ κόφτει με ἡ ἀγάπη,
καὶ ἄς ἀρχίσω νὰ σὲ πῶ στίχους διὰ τὴν ἀγάπην,
155 στιχοπλοκίδες θλιβερῆς τῆς ἔπλεξα διὰ σένα,
καὶ οἱ στίχοι ἀνεσπίαστησαν μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά μου.
Ὡσὰν νὰ σπέρνης, λυγερή, βασιλικά στὴν γάστραν,
καὶ βάλῃς τα εἰς τὸν κόρπον σου, καὶ ὅπου διαβῆς μυρίζεις,
καὶ ὅσοι διαβοῦν καὶ βλέπουν τα τὴν μυρωδιὰν ἀκούσι,
160 ἔτσε ἀνέσπασα κ' ἐγὼ στίχους ἐκ τῆς καρδιάς μου·
ὡς ἄλυσιν τοὺς ἔπλεξα διὰ λόγου ἐδικοῦ σου,
καὶ ὡσὰν τοὺς γράψω, λυγερή, νὰ ἀκκριστῆς τοὺς λόγους,
καὶ νὰ ἀρχίσω νὰ σὲ πῶ τοὺς πόνους τῆς ἀγάπης.
Ἔνας πανώρειος ἄγουρος ἀγαπᾷ ὡραίαν κόρην·
165 χρόνους δυὸ τὸν ἐμάρανε τῆς κόρης ἡ ἀγάπη,
καὶ μαραινόμενος ὁ νεὸς στῆς λυγερῆς τὸν πόθον,
ἐμήνυσέ την μιὰν ἀγῆν· «κυρά μου, ἀγαπῶ σε,
κρυφά, κυρά μου, σὲ ἀγαπῶ, κ' ἐσὺ οὐδὲν τὸ ξεύρεις,
καὶ βασανίζομαι κρυφὰ καὶ φανερὰ πομένω.»
170 Ὡς τῶκουσεν ἡ λυγερή, τὰ δάκρυα τῆς ἐτρέξαν,
μαντᾶτον τὸν ἀπόστειλε τὸ οὐκ ἠθέλεν νὰκούσῃ·
«Ἐσὺ μικρὸν καὶ ἀνήλικον, φιλιὰν οὐδὲν ἐξεύρεις,
καὶ πῶς ἐξεστομάτισες καὶ εἶπες ὅτι ἀγαπᾷς με,
καὶ ἐκόπησαν τὰ μέλη μου καὶ καρδιομάρανές με,
175 καὶ ἂν τῶκουσαν οἱ γείτονες μεμφθεῖ μ' ἐθέλαν ὅλοι;»
Καὶ τότε πάλι ὁ νεώτερος τὴν λυγερὴν ἐλάλει·
«Καὶ πῶς τὸ ξεύρεις, λυγερή, φιλιὰν οὐδὲν ἐξεύρω;
πρῶτον ἄς μ' ἐδοκίμαζες, κ' ὕστερον ἄς μ' ἐρώτας·
νᾶδες μικροῦ φιλήματα, μικροῦ πιδεξιωσύνης,
180 πῶς κολακεύει τὸ φιλίν, πῶς κυβερνᾷ τὸν πόθον.

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην ποιότητα της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

- 185 Ὁ πεῦκος μέγα δένδρον ἔν', ἀλλὰ καρπὸν οὐ κάμνει,
τὸ στάχυν ἔν' μικρούτσικον, εἶδες καρπὸν τὸν κάμνει;
Πάλιν τὸ κλῆμα τὸ μικρὸν θωρεῖς καρπὸν τὸν κάμνει,
τὸ καλοκαίριν τρώσιν τὴν ἀγουρίδα
καὶ τὸ κρασὶν τοῦ πίνουν το [μέσα εἰς] τὸν χειμῶνα.
καὶ ἂν δὲν πιστεύεις, λυγερή, καὶ ἂ δὲν πληροφοροῦσαι,
βάλε τὸ φελλοκάλικον κ' ἔμπα στὸ περιβόλιν,
καὶ ἰδὲ καὶ τὲς μικρὲς μηλιές, ἰδὲ καὶ τὲς μεγάλες,
190 πῶς δέχονται τὸν ἄνεμον ὡσὰν καὶ τὲς μεγάλες.»
Καὶ τότε πάλε ἢ λυγερὴ τὸν νεώτερον ἐλάλει·
«Ἐκατὸν λόγια, νεώτερε, θέλω νὰ σὲ ῥωτήσω,
καὶ ἂν τὰ διακρίνεις ἀσφαλῶς, φιλὶν νὰ σὲ χορτάσω.»
Καὶ τότε πάλι ὁ νεώτερος τὴν λυγερὴν ἐλάλει·
195 «Ἐγὼ, κυρά, τὰ λόγια σου ποσῶς δὲν τὰ κατέχω,
ὅμως νὰ στήσω λογισμὸν καὶ νὰ συλλάβω γνῶσιν·
ἐσὺ τοὺς μέτρα, λυγερή, καὶ ἐγὼ νὰ τοὺς διακρίνω.»
«Μιὰν κόρην ἐνεστράνισα κ' ἐπίασε με εἰς τὰ βρόχια·
στὰ ξόβεργά σου μὲ κρατεῖς, λησιμονῶ τὰ ἐδικά μου·
200 μόνον κ' ἐσέν, βεργόλικη, ὅπου τὸν νοῦν μου ἐπῆρες,
ὅπου καυχούμεον κ' ἔλεγα νὰ μὴ πιαστῶ εἰς ἀγάπην·
κ' ἐσὺ μὲ τὰ πιδέξια σου ἐπιάσες με στὰ βρόχια
κ' ἐρρίζωσεν ἡ ἀγάπη σου ἀπέσω στὴν καρδιά μου.»
«Δυὸ μάτια θλίβεις, λυγερή, καὶ δυὸ καρδιὲς μαραίνεις
205 καὶ δυὸ στήθη φλογίζονται ἐκ τὴν πολλὴν σου ἀγάπην,
κ' ἐσὺ ἔχεις πέτρινην καρδιὰν καὶ νοῦν ἐξαγριωμένον,
καὶ σιδερένιον λογισμὸν καὶ χεῖλη σφαιλισμένα,
λόγον δὲ οὐκ ἔχασες ποτέ, γλυκιὰ νὰ μὲ συντύχης,
καὶ νὰ μὲ παρηγόρησες, ποῦμαι πολλὰ θλιμμένος.»

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

- 210 «Τρεῖς χρόνους καὶ ἂν μ' ἐβάλασιν στὰ σίδερα δι' ἐσένα,
Τρεῖς ὄρες νὰ μ' ἐφάνησαν ἐκ τὴν πολλὴν σου ἀγάπην.
Ὅχι, κυρά, διὰ φιλιὰν ἢ τίποτε ἄλλον φόβον
ἢ νὰ εἰπῆς διὰ τὰ σίδερα νὰ σὲ ἐλησμονήσω·
ὥσποτε ζῶ καὶ φαίνομαι, νὰ σ' ἔχω εἰς τὸν νοῦν μου,
- 215 καὶ κάφτει με ἡ ἀγάπη σου, δὲν ἠμπορῶ πομένειν.
«Πέντε φορές λιγοθυμῶ, κυρά μου, τὴν ἡμέραν·
καὶ μηδὲν πῆς, λιγοθυμῶ, κυρά μου, δι' ἐσένα.
Καθημερίς ψυχομαχῶ, πέντε θυμοῦμαι σένα·
Μιὰν τὸ πουρνό, μιὰν [τὸ βραδὺ καὶ τρεῖς] τὸ μεσημέριν,
- 220 καὶ πρὸς τὸ ἡλιοβασίλεμαν ὑπομονὴν δὲν ἔχω.
«Ἔστεκα εἰς τὴν πόρτα σου, τὰ δύο σου μῆλα θῶρουν,
ἐλάμπασιν τὰ μέλη σου, τὰ πάντερπνά σου κάλλη·
τὸν μόσχον καὶ τὸν ξυλαλᾶν μυρίζει ἡ ἐλικιά σου,
ρόδα γέμουν τὰ χεῖλη σου, τὰ φρύδια σου ζαμπέτιν,
- 225 καὶ ἡ γλῶσσα σου ἡ γλυκόλαλος ζάχαριν μὲ τὸ μέλιν·
τὴν ἡδονὴν σου ἐχόρτασα κ' ἐσὲν στερεύγομαί σε.»
«Ἐπτὰ ψυχὲς καὶ ἂν ἔβαλεν ὁ πλάστης εἰς ἐμένα,
καὶ τὲς ἐπτὰ μὲ ἀνέσπασεν ἡ περισσὴ σου ἀγάπη·
καὶ δὲν μὲ παίρνει ὁ ἄγγελος ὡς μέλλει νὰποθάνω,
- 230 ἀμμὲ ψυχομαχῶ διὰ σέν, δίχα ἀρρωστιὰν καὶ πόνον,
καὶ ἂν ἠθελήσης, λυγερή, ἐγὼ δὲν ἀποθαίνω.»
«Ἐννεὰ πέρδικες πέτουνταν στοὺς οὐρανοὺς ἀπάνω·
ἡ μιὰ ἦτον χρυσοπτέρουγη κ' ἐγῶλεγα τὶ ἐσ' εἶσαι.
Στέκω καὶ διαλογίζομαι ποῖον περδίκιν νὰ πιάσω·
- 235 θέτω τὰ βρόχια εἰς τὴν γῆν, καὶ πιάνω ὠραιὸν περδίκιν·
ὁμοίαν σου, παρόμοιαν σου, ὡσὰν τὴν ἐλικιὰν σου.
Λιγνὴ καὶ κοκκινόχειλη καὶ χαμοκιλαδοῦσα,

- ἄσπρη σὰν τὸ τριαντάφυλλον, κόκκινη οἶον τὸ ρόδον,
γλυκολαλοῦσα πέρδικα, πολλῶν καρδιῆς μαραίνεις.»
- 240 «Δέκα κοντάρια ἐγκούπισες, κυρά, στὸ ὄνομά μου,
στὸν ἐμαυτό μου τᾶθεκες, ἐμένα θανατώνεις·
δὲν τὰ ἔθεσες διὰ κάκωσιν οὐδὲ κακὸν κανένα,
ὄδι' ἀγάπην τᾶθεκες κ' ἐμένα κόφτει ὁ πόνος·
μαραίνει με ἡ ἀγάπη σου, δὲν ἤμπορῶ ἀπομένει.
- 245 Θυμοῦμαι σε, μαραίνομαι, θωρῶ σε καὶ γλωμαίνω,
καὶ ἂν πέσω νάποκοιμηθῶ ὕπνον οὐδὲν χορταίνω.»
Καὶ τότε πάλε ἡ λυγερὴ τὸν νεώτερον ἐλάλει·
«Ἐγὼ τὸ πρῶτον, οἶδα το, φιλὶν σὲ θέλω δώσει,
ὁποῦ καυχόμουν κ' ἔλεγα φιλὶν νὰ μὴ σὲ δώσω·
- 250 κ' ἐσὺ μὲ τὰ πιδέξια σου, μὲ τὲς καλὲς σου γνῶμες,
τὸν νοῦν μου τὸν ἀδούλωτον ἐκατεδούλωσές τον.
Στέργομαι τὴν ἀγάπην σου, ἔρχομαι εἰς θέλημάν σου,
νὰ γένω στράτα νὰ πατῆς καὶ γῆς διὰ νὰ περάσης·
δεκάτιζε τὰ λόγια σου, διὰ νὰ κόπτης στίχους,
- 255 ὅτι τὸ γιόμα ἔρχεται, νὰ πάμε νὰ γευθοῦμεν,
νὰ φέρω καὶ ποκάμισον, ὡσὰν γευτῆς νάλλάξης,
ὅτι τὰ ροῦχα τὰ φορεῖς πολλᾶναι σκονισμένα,
καὶ νὰ γλυκοφιλούμεθα, πρὶν νὰ μᾶς εὔρη γῆρας,
καὶ λάβη μᾶς ὁ θάνατος καὶ φάγη μᾶς τὸ χῶμαν.»

D. C. Hesseling & Hubert Pernot επιμ., *Ερωτοπαίγνια (Chansons d' amour) publiées d'après un manuscrit du XV siècle avec une traduction, une étude critique sur les Εκατόλογα*, H. Welter & Élefthéroudakís et Barth, Παρίσι & Αθήνα 1913.